

עיריית הרצליה

פרוטוקול

ישיבת מליאה מן המניין

מיום שלישי, ו' בניסן תשפ"ו, 24/3/2026

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

עיריית הרצליה
פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין
מיום שלישי, ו' בניסן תשפ"ו, 24/3/2026

חברים:

ראש העירייה	-	מר יריב פישר
חבר מועצה סגן ומ"מ קבוע לראש העירייה	-	מר איל פביאן
חברת מועצה וסגנית ראש העירייה	-	גב' דנה אורן-ינאי
חברת מועצה ומ"מ ראש העירייה	-	גב' גלילה יבין
חברת מועצה	-	גב' שירלי גדנר
חבר מועצה	-	מר דניאל צרטוק
חברת מועצה	-	גב' מאיה כץ
חברת מועצה	-	מר יונתן יעקובוביץ
חברת מועצה	-	גב' פזית בכר
חברת מועצה	-	גב' ניבה בזייזנסקי
חבר מועצה	-	מר גונן לצטר
חבר מועצה	-	מר עופר לוי
חברת מועצה	-	גב' עדי אולמרט
חבר מועצה	-	ד"ר דרור בן עמי
חבר מועצה	-	מר צבי וייס
חבר מועצה	-	מר משה ועקנין

חסרים:

חבר מועצה	-	מר תומר וינר
חבר מועצה	-	מר איתי צור
חברת מועצה	-	גב' ענת רודוניה
חבר מועצה	-	מר רפי חיים

גב' אתי נחום - חברת מועצה

סגל:

מר אלכס גולדשטיין - מנכ"ל העירייה
 רו"ח רוני חדד - גזבר העירייה
 עו"ד ענת בהרב קרן - יועמ"שית
 מר יהודה בן עזרא - עוזר בכיר לראש העירייה
 גב' רינה זאבי - סגנית מנהל אגף ארגון ומינהל

על סדר היום:

- א. אישור פרוטוקול
- ב. עדכון רה"ע
- ג. שאילתות
- ד. הצעות לסדר
- ה. אישור תב"רים
- ו. הצעות לשינויים (העברות מסעיף לסעיף) ותוספות (מילואים) שינויים- א'
- ז. דוח רבעוני לשנת 2025 לתקופה: רבעון 4, שנת 2025
- ח. חוק עזר להרצליה (הריסת מבנים מסוכנים) התשפ"ו-2026
- ט. דחיית תשלום ארנונה לעסקים לחודשים מאי – יוני 2026
- י. המלצות ועדת הנצחה
- יא. הסכם בין עיריית הרצליה לתנועת הצופים העבריים בישראל להקמת הנהגה עירונית.
- יב. דו"ח פעולות העירייה לשנת 2025
- יג. החלטת ועדת תרומות
- יד. מינויים

1. אישור פרוטוקול

גב' רינה זאבי: ערב טוב. אנחנו מתחילים. אישור פרוטוקול. הפרוטוקול מאושר.

2. עדכון רה"ע

גב' רינה זאבי:
יריב פישר:

אנחנו נעבור לעדכון ראש העיר. ראש העיר, בבקשה. ערב טוב לכולם. אני את העדכון הזה ביקשתי גם מהמנכ"ל, גם מהיקל"ר, וגם עוז להעביר. אני אתן כמה מילים, ואני מבקש להעביר את זה. אנחנו כבר מתחילים את היום ה-25 למלחמה, ללחימה. מיום שבת בבוקר אנחנו כמעט גרים כאן כולנו. אבל כולנו זה כולל מאות עובדי עירייה, שמפעילים את המכלול כאן למטה, שכרגע לא יכול להיות כאן, כי אנחנו מוגבלים ל-50 איש, אבל זה המקום לדבר עליהם. זה מאות עובדי עירייה במשמרות, שפשוט עזבו את המשפחות שלהם. נמצאים כאן ונותנים את העבודה הכי מקצועית שרק אפשר.

אנחנו כולנו כאן סופר גאים בהם. למרות בעיות ההסחה נקרא לזה באירועים הקודמים, בהבנה שלי הם לא היו מתוגמלים בכלל על זה שהם נמצאים כאן רובם, אני גם שמח לעדכן שאנחנו עבדנו ביחד עם השלטון המקומי, וביחד עם ההסתדרות, וגם כאן נוכל לעשות משהו שייתן גם איזשהו מהלך כלכלי לכל מי שנתן כאן באמת השעות שהם נמצאים כאן. אנחנו בשנתיים האחרונות לא הפסקנו לתרגל

וללמד, ולהבין את המאורע הזה, שחשבנו שהוא יוני היה מה שקורה כאן עכשיו. גם כאן הפעם יצא שכמה ימים לפני המלחמה תרגלנו עוד פעם תרגולת מלאה ללחימה. אבל הלחימה הזאת באמת היא משהו מאומץ, הוא שונה, והתחמושת שהאיראנים משתמשים זה משהו שאפילו לא התכוונו אליו. כלומר, מה שהיה היום בת"א, וה-100 ק"ג של הפצצונות האלה, זה משהו מבחינתנו לא היה בתו"ל שלנו. לכן, השיקולים שלנו מתחילת דרך, והיינו העיר הראשונה שאמרה לא מצמצמים בנושא החינוך, ולא רק שהיינו הראשונים שאמרו את זה, גם פעלנו מיד להקים את פורום ה-16, שדאג שלא יהיה איזשהו ראש עיר שירגיש לא נעים מלחצים של הנהגות שכאלה, ועבדנו ממש ביחד מהרגע הראשון כדי שכולנו נעבוד ביחד, מתוך הבנה ומחויבות לתלמידים ולמערכת החינוך, ולמורים, ולסייעות, ולגננות, וגם היינו איתם קשר כל הזמן. קיבלנו הערכה מלאה.

כשמסתכלים עליהם, כשמבינים שבמערכה שכזאת אי אפשר להביא את הצוות החינוכי כל כך מהר. גם בתוך המלחמה, וזה אני חושב הייחודיות של העירייה, וה-DNA שלנו. אנחנו לא מפסיקים לתרגם. אין שנייה אחת שאנחנו לא מפסיקים לתרגל. אין נפילה שאנחנו לא לומדים ממנה. משתפרים במערכות, בונים מערכות. עיריית הרצליה אחת הערים היחידות שבנתה מערכת למס"ר, חמסה, שלא נשתמש בה. אבל פשוט בנינו מערכת, כדי שנוכל לטרגט כל הרצלייני שנצטרך להוציא אותו מהבית ולהעביר אותו למקום, ונדע מי הוא, ושכל המערכות יידעו באמת בתכלול מלא, כי זה מה שלמדנו מערים אחרות. שאנשים הגיעו

לתוך אותם אזורי מס"ר, ולא ידעו מי הם, ושאלו אותם 6 פעמים באיזו קופ"ח הם.

התקלות האלה, אנחנו לא רוצים שהן יהיו פה בהרצליה, ואנחנו עובדים מאוד, מאוד קשה כדי לא להיות שם, והמס"ר שלנו באמת חמסה, שלא נצטרך להשתמש בו, מוכן, והמערכות יותר מתורגלות. אבל לדבר הזה שותפים, ואני גם אותם כאן. פקע"ר שותף מלא, ומשתתף איתנו כל הזמן, ומתרגל איתנו בלי הפסקה. המשטרה נותנת כתף כל הזמן. לא רק זה, שימו לב לאירועים כל הזמן, מי ששם לב, באירועי הפשיעה בהרצליה, נעשית כאן עבודה בלי הפסקה, ומעצרים חשובים מאוד של משפחות הפשע בתקופת המלחמה שהתבצעו כל הזמן, עם כמויות סמים שמצאנו כאן בעיר, וזה נעשה בגלל המחסומים שנעשים בלילות, וההבנה שהמלחמה היא לא הכל. מעצרים יוצאי דופן, שלא לדבר על השב"חים שמצאנו כאן.

אנחנו לקראת פסח, וזו גם הזדמנות להבין שפסח זה גם אירוע. למי שיודע, הפיגוע שהיה בפארק, מלון פארק ב"חומת מגן", היה צריך להיות בהרצליה. אנחנו לזה מתכוונים גם הפעם. מד"א שנמצאים כאן. שי, נשמע אותך. השותפות מלאה, ותרגולים. מד"א יודעים תמיד לפני כולם הכל, אז בגלל זה השותפות עוד יותר חשובה. המידע אצלכם לפני כולם, אבל שותפות חשובה מאוד, ותודה רבה על כל מה שנעשה כאן עד עכשיו. כב"א, שלום, גם אותך תכף נשמע... כל הדרך. זק"א, שנמצאים כאן. זק"א, כמויות של הכוחות שיש של זק"א, ואתם רואים את זה גם בטלויזיה. כל נפילה הם מגיעים עם עשרות מתנדבים, וכבר נכנסים מבחינתנו לתכלולים של האירוע.

יחידת החילוץ שלנו, שאנחנו בונים עליה מהרגע הראשון של כל נפילה, שיהיו שם, ומהרגע הראשון נמצאים שם, וזו גם הזדמנות, רוני, להגיד תודה על כל מה ששוחרר. לתקציבים מסביב, כל הדברים הדחופים, וליחידת החילוץ שלנו יש היום את הניידת כמעט מתחרה בשל זק"א, ולזק"א יש משהו מטורף. יחידות הסער, משמר השכונה כמובן כולם. לצד כל זה, וזה היה חשוב לנו מההתחלה, לשמור על שגרה.

קודם כל, אני מדבר על השגרה בעירייה. מי שיודע, כבר ביום ראשון בהרצליה פינו את הזבל, כשערים אחרות עדיין לא הבינו את האירוע. ביום השני כבר שתלנו פרחים. עיריית הרצליה עובדת כל הזמן. אחד מהלקחים שהפקנו, זה הסיפור של המקלטים. אנחנו מנקים ומשדרגים, ודואגים, וכל בקשה מנייר טואלט, טואלטיקה, ועד המתנות שאנחנו מביאים, אין עיר כזאת בארץ, באחריות. אחרי הסרטון שהעלינו על המקלטים, שלחו לי כל מיני ראשי ערים אחרים, מה אתם עושים. אבל עיריית הרצליה, זה הלב שלנו, זו הנשמה, ואנחנו נמשיך לעשות את זה כל הזמן. השגרה שאני מדבר עליה, בצד מלחמה, היא באמת שונה. כי מהרגע הראשון הבנו שמערכת החינוך לא תפעל, אבל הבנו שהאוויר הזה שצריך לנשום בזמן מלחמה הוא קריטי.

קבלות השבת שעשינו בבתים, והסינמטק שנפתח, וכל המתנ"סים שנפתחו, והגימבורי, תושבי הרצליה לא ידעו עד כמה הסינמטק חשוב. זה בעצם הקולנוע היחיד שעובד היום בארץ, והוא מלא כל הזמן. על המפגשים האלה. היום הלכתי למסילה, למרכז התרבות שלנו, וזה היה מקסים

לראות את כיתה ב' 2 מבי"ס ברנדיס נפגשים בתוך המסילה, ומכירות אחת את השנייה ככה מחדש אחרי התקופה הכל כך ארוכה, וזה כל כך חשוב ונמשיך את זה. רן מתנו"ק, שבאמת כל יום מתגלה עוד ועוד כמה כישרון יש לו, ובכלל כל האנשים שאיתו. בשבוע הבא הולך המבצע של כיתה א' עד ד', אם אני לא טועה, ייפגשו. אנחנו נמשיך את זה כל הזמן. אבל להיט, אם אפשר להגיד, במלחמה, ההרצליינים גילו את הספרייה. זה מקסים לראות בכל מקום את הסבא שהולך עם הנכד, הסבתא שהולכת עם הנכד והנכדה, וקצת הפוגה להורים, ופתחנו אותם בכל המתנ"סים, ובכל מקום שרק אפשר, בבתי הספר.

הספרייה מדווחת על מאות הרצליינים שנרשמו, והיו חלק מהמערכת שלנו, וזה כבר מראה את השלב הבא של הספרייה, שאנחנו מתחילים לבנות אותה עכשיו. גם חלק ממה שאני אומר על הפעילות השוטפת. רח' העצמאות, התחלנו לעבוד, שזה חלק מהספרייה החדשה שתהיה שם. אני רוצה לשמוע את הצוותים שבאו לפה, זה יותר חשוב, אבל מילה אחרונה.

אני חייב להגיד גם ברמה האישית, וגם בבית אצלי. הכי קשה זה עם הילדים המיוחדים, הכי קשה. מי שיודע, ילד מיוחד שהולך לישון עם מלטונין, אחרי שמנסים להרדים אותו, האזעקה הראשונה מחסלת את המלטונין, והם לא חוזרים לישון. אני רואה ומדבר כל הזמן עם ההורים של הילדים המיוחדים. הזומים שעשינו איתם, והשיחות עם ההורים... כל הזמן. אבל ההחלטה הייתה נכונה. ההתעקשות שלנו שאי אפשר לפתוח את בתי הספר והגנים הייתה בהחלט נכונה. השיחות שלי עם רונן כל הזמן על זה,

ואני רואה את המבט שלו. גם כשביקשנו ואמרו לנו לא, הבנתי גם למה.

אבל אנחנו בימים קצת אחרים, ואנחנו החל ממחר נפתח בצורה מסודרת את 2 בתי הספר, קרן אור ואופק, את גני התקשורת. מסודר, ללא הסעות, ונבדוק כל דקה איך זה עובד, ונתרגל, כי עם הסיכון הזה, גם האוויר הזה שכולם צריכים. אז תודה רבה, רונן, ולפיקוד, שלקחו את ההחלטה האמיצה ביחד איתנו, וזה מתחיל ממחר. לא סיכום, זה רק עדכון, אבל באמת עם כל הלב, להמשיך לעבוד עם הנשמה. זה ה-DNA שלנו, התושבים מרגישים את זה. אנחנו מסתובבים כל היום, רק להמשיך ככה. תודה רבה לכולם. חברי המועצה שנמצאים פה כולם כולל כולם, עמלים, הפרגון, זו הדרך שלנו. בואו נתחיל. רונן, בבקשה.

גב' רינה זאבי:

רונן צורף:

ערב טוב לכולם. רונן, מפקד יקל"ר הרצליה בשנתיים האחרונות, פקע"ר. קצת סקירה מהירה על הפעילות שעשינו פה, עשינו ועושים עדיין עד היום. אז התגייסנו כולנו ב-28 לחודש, יום שבת, נפתחה המערכה מול איראן. עברנו למצב התגוננות 4, שזה המצב הכי מחמיר, והתחלנו לנהל את הלחימה, כמובן בשיתוף ארה"ב, מספר זירות. התחילה זירה צפונית, ובמקביל כמובן פעילות פח"ע שהתווספה לנו ביו"ש. אנחנו, היקל"ר, התגייסנו מידית, איך שהתחילה כל הפעילות הזאת, ופתחנו את החמ"ל פה למטה. התחלנו ללוות את הרשות באופן רציף.

למי שלא מכיר, היקל"ר זו יחידת הקישור לרשות המקומית. התפקיד שלנו הוא להיות הנציגות הצבאית מטעם פקע"ר, שמתפקדת בשגרה ובחירום ומלווה את

הרשות. בחירום אנחנו הגוף שמנחה את המצב המיוחד בעורף, ואת מדיניות ההתגוננות. מבחינת המבנה שלנו, אנחנו סוג של יחידה שעובדת מול כל המכלולים האזרחיים ומלווה ומכוונת בנושא של התפקוד במצבי חירום. מרגע שהתגייסנו פה, אז עשינו המון, המון תרגילים. האמת, שממש לא נחנו. הם היו במגוון סוגים. אגב, המצגת, אני מודה מראש שהיא מאוד בסיווג ביטחוני מאוד נמוך, ולכן אין לי יותר מדי פירוט על דברים. מי שרוצה לשאול אחרי זה, מוזמן לבוא, אני אענה לו ב-4 עיניים.

עשינו תרגילים טקטיים, גם תהליכים בתוך הרשות, יחידות החילוץ העירוניות, הפעלנו אותן, עשינו איתן תרגיל באתר נעורים, באתר מאוד, מאוד מאתגר של לעבוד ולחלץ שם. היה תרגיל מאוד, מאוד מוצלח, וחיברנו כמובן את גודדי החילוץ שלנו של פקע"ר, שהיו פרושים פה בגזרה, ועבדנו על נושא של שילוביות כדי לראות איך כל המערכת ביחד מנגנות באירוע חירום. פתחנו דבר חדש, שנקרא מס"ר, מרכז סיוע ראשוני, שלמעשה זה איזשהו מודל שנולד מאירועים קודמים. שוב, אחרי שמבינים עם מה אנחנו מתמודדים, פקע"ר בנה פורמט שנקרא מס"ר, והמקום הזה אמור לרכז תושבים ביתם נפגע, ולקלוט אותם, למיין אותם, לתת להם איזשהו מקום שיכול לתת פתרון ראשוני מרגע שקרתה נפילה.

ההבנה פתאום שהאירוע שאנחנו מתמודדים במקרים כאלה, הם אירועים של 1,000, 1,200 איש. דוגמה, פ"ת. דוגמה, בת-ים. פתאום גרם כל הזמן לנו, וגם לפיקוד לבוא ולשפר, ולתכנן, ולהתאים את הטיפול שאנחנו נותנים לאור התרחישים שראינו במקומות אחרים. הנושא של מודיעין

אוכלוסייה הוא אחד מהדברים המשמעותיים שמטופלים במקומות האלה, כי בסוף היום, במקרים כאלה יש ריכוז מידע מאוד גדול, וצריך לזקק מכל הנתונים האלה את מי האנשים שכרגע לכודים באתר, מי האנשים שנעדרים, מה אתה עושה עם כל האוכלוסייה הזאת, לאן האנשים האלה הולכים, ויש פה אירוע גדול של מודיעין אוכלוסייה שצריך לדעת לעשות ולנהל אותו, ועבדנו עליו המון, המון, ותרגלנו אותו. יריב דיבר על המערכת החדשה שנבנתה פה. האמת שמאוד חדשני, וזה משהו שמאוד עוזר לרכז את כל הנתונים ביחד, ובהמשך יראו לכם גם אותה.

אני חושב מההתחלה הסיפור הטכנולוגיות שלנו והסיפור של הסייבר היה אירוע משמעותי שהבנו כאן, ונמצאת פה צרפתי, שבאמת תקתקה את זה פה עם כל הצוות שלה, באמת עושים פה עבודה שערים אחרות עכשיו לוקחות את זה, וזו גאווה מאוד, מאוד גדולה.

יריב פישר:

חד משמעית. מי שעכשיו עבד במערכת הזאת, והפעיל את...זה בערד. באירוע של ערד, עבדו על המערכת הזאת, וגם דימונה. הם עשו פיילוט, פשוט לקחו את המערכת, עבדו עליה. מבחינתנו, זה אחלה דבר, מבחינת לעשות תרגולת למערכת ולראות איך היא עובדת. וכמובן, גיבוי על ניירות. אין מה לעשות, תמיד אנחנו עובדים גם וגם, כדי שאם מערכת אחת נופלת, יהיה לנו גיבוי. עשינו את תרגיל פתיחת המס"ר. הזרמנו את האנשים, ובדקנו את כל התהליכים, לראות שכל הדבר הזה עובד. טיפול באוכלוסיות מוחלשות. בסוף היום, אנחנו מבינים שבאירועים האלה, 80% מהאוכלוסייה הבוגרת שמכירים את הנהלים, מתפקדים, לרוב הם יודעים מה לעשות כשיש

רונן צורף:

מצב חירום. 20% המבוגרים, האלה שלא דוברים את השפות מה שנקרא, עובדים זרים, או אנשים אחרים שפחות, אז אלה האנשים, האוכלוסיות שלרוב נפגעות, ולכן עשו עליהן מיקוד. אז גם נפתח מרכז שהייה לאוכלוסיות מוחלשות, שיוכלו ללון שם, שזה בכלל אירוע משמעותי ומיוחד. כי לרוב, אנחנו פחות רוצים לבוא לשלוח אנשים להתמקלטות, מה שאני קורא לזה. אנחנו רוצים שאנשים יהיו עצמאיים ושיעבדו וכו'.

אבל במקרה הזה, זה היה ממש פתרון, כי לאנשים האלה לא היה פתרון אחר. אז הנושא הזה של מרכז הזהב עבד מאוד יפה. הפינוי של בית אבות, שוב, פינו של בית אבות זו דוגמה קלאסית. זה לקח מ"עם כלביא". שם עוד היינו בסיורים, ובדקנו, וראינו, ואת התרגום של הדבר הזה, כבר היה פה. איך שהתגייסנו, ישר רצנו למקום הזה, כי ידענו שיש שם בעיות, ובשילוב עם משרד הבריאות פנינו את המקום הזה. כבר הדבר הזה הוריד הרבה לחץ, כי אירוע במקום כזה יכל לייצר לנו פה בעיה מאוד, מאוד מאתגרת.

וגם כאן הם אמרו לנו, כלומר, זה היה מבחינתי אירוע לא פשוט. ביוני הגענו לשם לביקור בבית אבות. אנחנו גם הפעם ביקרנו בכל בתי ההורים. ביוני הגענו לשם, והלב שלנו רעד, לראות את החבר'ה שם נמצאים בלי מיגון, וקראנו למשרד הרווחה לפגישה, ושרון הוביל את זה כאן מבחינתנו. משרד הרווחה אמר לנו, משרד הבריאות ביחד, שזה עכשיו הנוהל שלהם בכל המדינה. זה באמת ירדה לנו מאבן מהלב, לראות שהמקום הזה פונה. הוא פשוט זה לא רק זה שהם נמצאים שם. זה הרבה מאוד מבוגרים באים ואומרים, אני בן 80, מה כבר יקרה לי. אבל בסוף יש

יריב פישר:

מערכת שלמה איתם שם. יש את המבשלת, וזאת שאחראית, והמזכירה. חוסר האונים ישב על כולנו, וזו החלטה טובה. לנתניה. בית אבות בנתניה.

רונן צורף:

אז הפעולה הזאת, היא מאוד, מאוד הורידה לחץ, כי זו הדוגמה שפותרים אותה מראש. אבל אם חס וחלילה אם קורה מקרה כזה, ואנחנו תרגלנו את זה באחד מבתי האבות בבני ברק לפני איזה כמה שנים, לפנות מקום כזה, כמות האנשים שאנחנו צריכים זה ברמה של אפילו להביא גדוד כדי להוציא את האנשים, כי לא כולם ניידים, ויש חלק ששוכבים על מיטות וכו', וזה אירוע. אז הפתרון הזה שעשינו מראש, נתן באמת אפשרות למקד את הכוחות שלנו בפעילות המרכזית שהיא של הצלת חיים, וזה היה דווקא מהלך טוב. סיורי מיגון וביקורים שעשינו, פשוט חרשנו פה את כל בתי האבות בעיר.

אין לי דרך אחרת להגיד את זה. כל יום עברנו מבית אבות לבית אבות אחר, למוסדות המיוחדים, טיילנו במקלטים, בדקנו את המיגון שלהם, דיברנו עם האנשים, ניסינו לשכנע אותם, מה שאמרת עם האנשים שהם יותר מבוגרים. אתה מגיע לפעמים לאוכלוסיות שהוא אומר לך, אני לא רוצה לרדת. אני רק מחכה. אתה בא, ואתה מדבר, ומשכנע, ומוצאים פתרונות ביניים, כדי שאנשים כן יהיו אקטיביים, ושלא יישארו בחדרים, ולא יסכנו את עצמם.

יריב פישר:

עיריית הרצליה הפעילה, וגם זו הפקת לקחים מיוני. הפעלנו את מרכז האב. מרכז האב שעובד בדמוקרטי שם. זה מקום בדיוק למקרים האלה, וזה גם מבחינת כל מי שנמצא שם, הם באים גם עם המטפלת, ומקבלים שם טיפול מלא. אוכל, אבטחה, מישהו שאחראי עליהם כל הזמן. אבל

קשה מאוד לשכנע מבוגרים להגיע לשם. מי שנמצא שם, לא רוצה לעזוב. יש כאלה שקיבלו את הבנק הבינ"ל הזה של בית המלון, ובסוף חזרו עוד אלינו. אבל גם הפקת לקחים חשובה מאוד מיוני. אבל אני רואה שגם בזה, ב"ש כבר עושים את זה. נדמה לי שגם מודיעין באו ולמדו מאיתנו. זה ממש מחמם לב, לראות את הדבר הזה.

רונן צורף:

חפ"ק פיקודי והפעלת אירועים. שוב, ביצענו המון, המון תרגילים, גם בהקפצות, וגם בהפעלת חפ"ק. גם לראות את החפ"קים שעובדים, שוב, מתוך לקחים של אירועים אחרים. חפ"קים באירועים כאלה שמגיעים אירוע, מגיעים קבוצה רבה של אנשים שבאים לעזור, ועוד אנשים מזדמנים, ומתנדבים, וחפ"קים, וצריך לדעת לנהל את כל האירוע הזה בצורה נכונה, עם שילוביות, עם העברת כל המידע בזמן אמת, והנושא הזה תורגל לא פעם ולא פעמיים כדי באמת לחדד את התהליכים, ולראות שכל הדבר הזה מתבצע בצורה טובה.

מרכז הפעלה, כמובן נפתח ב-5 דק' אחרי שהתחיל האירוע, אנחנו כבר כולנו היינו פה, כל החיילים שלי כבר היו, כל הרשות הגיעה, וממש מאז ועד עכשיו אנחנו 24/7 מסביב לשעון שם נמצאים ומאיישים את המקום. הערכות מצב, אנחנו מבצעים באופן רציף. הערכות מצב יומיות, וחיתוכי מצב מידיים בעת כל התרעה שיש לטיל פשוט. ברגע שיש התרעה לטיל, ישר מתבצע חיתוך מצב מידי, חס וחלילה שאם אנחנו נדרשים לטפל באירוע, אז אנחנו מופעלים. תחקירי אירוע ולמידת עמיתים, זה משהו שעשינו באופן רציף.

אנחנו לא נחנו לרגע. רצנו לכל הרשויות האחרות, גם

מבחינת היקל"רים המקבילים שלנו, הלכנו אליהם לראות מה הם עושים, איך הם התנהגו באירועים האלה. למדנו מהם, והבאנו את התוצרים לפה, ביצענו תחקירים, על תחקירים, על תחקירים, ומתוך כל התחקירים, טייבנו את הפעילות של הצלת חיים שקורית פה בעיר, שתהיה הכי מותאמת, הכי נכונה והכי מדויקת, והבאנו אותה לפרקטיקה. זאת אומרת, לדוגמה, אתר מס"ר שדיברנו עליו, שכרגע הוא עומד וחי, והוא פתוח. זאת אומרת, אם חס וחלילה יש לנו אירוע עכשיו, אני יודע שהמקום הזה פתוח, ואנחנו יכולים כבר להתחיל להביא לשם אנשים. זה משהו שלא יסולא בפז, זה משהו שלא קיים ברשויות אחרות.

יש לי בנץ' מרק. בתפקיד הקודם הייתי 5 שנים מנל"ח נפת גלילות. טיפלתי ב-11 רשויות. אחת מהן הייתה הרצליה, אגב. אני יודע מה קורה ברשויות אחרות, ואני יכול להגיד שמה שעשינו פה, זה באמת דברים איכותיים, חדשניים, מתקדמים, ואנחנו כל הזמן על זה, ואנחנו לא מפסיקים, כי החלום הרע שיושב לכולנו פה מאחורה, אנחנו לא רוצים שהוא יתגשם. אז אני לא ארד drill down, אבל באמת, כל המקרים האלה, עשינו את הכל בחמ"ל. ישבנו, חקרנו את זה, והתקדמנו. מסרי הסברה והתמגנות, כל הזמן הוצאנו. ייאמר שוב לזכות הדוברות כאן, ששינו את נקרא לזה, אופן העברת המסרים היומית. כל יום, המסר הראשון שיוצא, זה קודם כל הצלת חיים. הוא היה כל יום מותאם למה שהתרחש בדברים שזיהינו. אם זיהינו שאנשים לא נשמעים, אז זה דיבר על הנושא של משמעת. אם יצאו טילי מצרר, אז התחלנו לפקס את האנשים שיבינו בכלל מה זה מצרר,

ושיבינו שיש המון נפלים, ושלא לגעת, ולא להתקרב, ולהבין שאם אתה מתקרב עם סלולרי, זה יכול להפעיל את הטיל. אז כל הדברים האלה, נתנו ממש את הדגשים בצורה הכי מדויקת, הכי מזוקקת, כדי שאנשים לא יעשו שטויות, ושזה יציל חיי אדם כמה שיותר, ואנחנו ממשיכים לעשות את זה. הנושא של מסרים והנחיות התגוננות לאוכלוסייה של פקע"ר, הן מצילות חיים, נקודה, סימן קריאה, 3 פעמים. אנחנו נמשיך לעשות את זה, כי זה בסוף היום רק הדבר שישמור פה על כולנו.

זהו, לסיכום, אנחנו ממשיכים לעבוד, וללוות את הרשות, ושמירה על שגרת החירום. להמשיך עם מדיניות ההתגוננות לאורך כל התקופה. פתרונות שנתנו בסוגיות כאלה ואחרות, ניסינו כל הזמן לראות איך אפשר להיות ולאפשר, לאור המדיניות הדי מאתגרת של ההתגוננות, שהתחילה ב-4, שזו סגירה כמעט מלאה של כל המשק, ועכשיו עברה ל-3. אבל הבנו את האתגרים, וניסינו לראות ביחד איך אפשר כן לאפשר פתרונות כאלה ואחרים.

אני חושב שהדוגמה של היום היא קלאסית. פתאום להתחיל לדבר שנפתח חינוך מיוחד, עברנו באמת הרבה כדי להשיג את זה, ואני שמח שאנחנו נמצאים פה בשלב הזה. שגרת החירום המותאמת. אנחנו ממשיכים לעבוד בצורה עקבית. זהו, אני מאחל לנו שניפגש רק בשמחות, ולא בפורומים כאלה. תודה רבה.

תודה רבה. ירון.

יריב פישר:

ערב טוב לכולם. אני ירון, מפקד תחנת הכיבוי בחצי השנה האחרונה. ככה 2 מילים על הרקע. אז אני גם תושב העיר, גר בנוף-ים. גדלתי בתחנה הזאת בתור לוחם צעיר, בתור

ירון קורן:

מתנדב, עוד לפני זה, בתוך ילד. כמה תפקידים בחוץ. גם בשטח, גם במטה. התפקיד האחרון, מפקד היחידה האווירית וראש חטיבת המבצעים. בחצי השנה האחרונה כאן. בגדול, אנחנו התחלנו את השבוע הראשון עם תגבור של צוותים גם בהרצליה וגם ברמה"ש. אני אחראי גם על רמה"ש, וגם על הרצליה, כולל כפר שמריהו ורשפון. תגברנו את הצוותים שלנו, וכרגע ירדנו למה שנקרא, לשגרה. שגרה אומרת שאנחנו מחזיקים בהרצליה 4 צוותים, ו-2 צוותים ברמה"ש. מבחינתנו, המאמצים העיקריים, מעבר לכותרת של מאמץ הצלת החיים, טיפול בשריפות, טיפול בחומ"ס, וטיפול בהרס קל.

תורת הלחימה שלנו אומרת, שברגע שאנחנו מגיעים לאתר ההרס, אלה המאמצים, ובעצם בשלב הראשוני שמתאפשר, מעבירים את האחריות לפקע"ר, וממשיכים את ההתנהלות ללכודים מורכבים וקשים, יחד עם יחידת החילוץ העירונית וכל שאר הכוחות שמגיעים לזירה. גם אנחנו מקיימים הערכת מצב יומית עם תחקירים של למידה מהאירועים האחרונים שאנחנו חווים כאן במחוז שלנו, לעיתים קרובות ממש, אפשר להגיד, כמעט מדי שנה, כולל את האירוע של הבוקר. בת-ים, וחולון, וכל שאר המרחבים האלה, כולם בתוך גזרת האחריות של מחוז דן, ולכן אנחנו לומדים אותם, מתחקרים אותם, ומפיקים את הלקחים מהם. חייב להגיד שיש פה חיבור הדוק גם לרשות, גם לגופים. הייתי אומר אפילו אינטימי.

זאת אומרת, באמת על בסיס יום יומי גם עם העירייה, גם עם המשטרה, פקע"ר, מד"א. כולנו עובדים בצמוד, צמוד, צמוד. אפילו אפשר להגיד אפילו חברים ברמה קרובה, ככה

שההיכרות האישית היא בסוף זו שמנצחת, יחד עם עוז, שמייצג את עיריית הרצליה בחלק האופרטיבי איתנו. אחת המשימות שלי, או היעדים שאני הגדרתי, זה חיבור לקהילה. מאוד מאמין בזה, מאוד חושב שזה יעד שאני מציב לעובדים בשוטף, לא רק בזמן לחימה. חיבור לקהילה זה כולל נוער, זה כולל כל השותפויות שאנחנו רק נדרשים לעשות. מבחינתי, תחנת הכיבוי היא חלק מהעיר, ולכן היא פתוחה ושותפה לכל מה שצריך לעשות כאן בעיר. אנחנו חלק מהאירוע הזה. תחנה חזקה, מתורגלת, עובדת. מבחינתנו, המסר שאני מעביר גם לכם וגם לתושבים, יש פה על מי לסמוך, ותרגישו חופשי להפנות אותנו לכל שאלה, כל בעיה, אנחנו פה לרשותכם. שאלות.

תודה רבה. שי, תורך. עוז אחר כך.

יריב פישר:

שי רענן:

ערב טוב, שמי שי רענן, מנהל תחנת הרצליה, מזה כבר 8.5 שנים. רוב הפנים פה מאוד מוכרים לי. אני עובד אתכם כבר תקופה מאוד, מאוד ארוכה. גם כן זה הסבב המי יודע כמה. מאז שהתחלנו, אני חושב שעברנו תוך בערך שעה, שעתיים ממצב רגיל למצב חירום. איישנו את כל הרכבים שלנו בגזרתי, שזה כמו כיבוי הרצליה ורמה"ש, יש כ-21 כלי רכב של גם שגרה וגם חירום. תוך שעתיים בערך איישנו את כולם. במקביל לצוותים הרגילים ולכוננים, יש לנו גם פה בהרצליה 2 צוותי מילואים שבאים לתגבר אותנו. מה שנקרא, ית"ם, שהם נותנים מענה רק למקרי חירום. לא מתעסקים עם אירועי שגרה, גם בהרצליה וגם ברמה"ש, פה יש 2 לנו צוותים, ברמה"ש עוד צוות אחד.

אנחנו במקביל לשגרה, כל הזמן עובדים על החירום. גם אנחנו כל שבוע יש לנו איזשהו סשן כלל ארגוני, עם כל

המסקנות של האירועים, עם מה שהיה בבית שמש, עם מה שהיה בצפון. כל פעם יש את המסקנות ויש את החידודים של מה שצריך. זאת אומרת, הנחיות שהיו בתחילת האירוע, היום כבר נותנים דגש על אירועים של פגיעות הדף ודברים כאלה. שזה דברים שלא דיברנו עליהם בהתחלה, כי מן הסתם אנחנו מבינים את המשמעויות. גם מה שרוון אמר לגבי המצרר, וההתייחסות לזה.

אז אנחנו כל פעם רוצים לשפר וללמוד איך לעשות את זה בצורה טובה יותר. מבחינת תרגילים, אני חד משמעית מרגיש פה מוכן. אני מכיר את כל הפרצופים. אם זה המילואים, אם זה עוז, אם זה כל ראשי הצוותים. העבודה היא עבודה טובה מאוד. גם מה שקורה לבנק הדם. אני חושב שהייתה פה עבודה מדהימה, כל מה שקשור לבנק הדם, אני חושב שאנחנו אחת הערים שנתנה הכי הרבה ביחס, בטח במרחק ירקון, שאני שייך אליו, וגם ירקון נבחר -

אנחנו הבנו את התרגיל. אנחנו עושים כבוד בין השכונות, מי יתרום יותר. בינתיים, הירוקה מנצחת. חכה, תכף נכנסות עוד שכונות. זה עובד נהדר.

אז אני חושב שקודם כל ירקון -

זה רץ שם. הרצליה ב' ניגשו להביא אנשים מהבית כדי לנצח אותם, אבל באמת גאווה גדולה.

אז אני חושב שאם אני לא טועה, מרחק ירקון הביא הכי הרבה תרומות דם בתקופה האחרונה. אנחנו מקום 1 בתרומות דם. לפי המספרים שאני רואה מההתרומות שעשינו פה בהרצליה, אני חושב שבתוך מרחק ירקון, אנחנו מס' 1. אני לא יודע מספרים מדויקים, אבל לפי הכמויות

יריב פישר:

שי רענן:

יריב פישר:

שי רענן:

שאני יודע שהבאנו מכל ההתרמות, אז ללא ספק הרצליה במקומות הראשונים. אנחנו מוכנים לכל תרחיש. אנחנו בתקשורת מצוינת. אם זה בקבוצות הווטסאפ, או בכל דרך אחרת. העבודה שנעשית פה, היא עבודה מדהימה בעיניי, וכיף לי להיות חלק מזה, ותודה רבה לכולם על שיתוף הפעולה.

עוד ניפגש, שי, תודה רבה. עוז.

שלא ניפגש. שלא ניפגש.

בזמן שמעלים את המצגת, נגיד לכם שהילדים שלי לא יודעים כבר לישון בלי עוז. אם פתאום בטעות בן מחליף אותו בממל"ח שם, הם לא מבינים מה זה הקול הזה. משהו כמו נחמן שי משודרג.

ערב טוב לכולם. התבקשתי להציג כמה דברים, אולי את דרכי הפעולה שלנו, מהלכי הביצוע שאנחנו עושים חלילה אם ייפול טיל. אבל חשוב מאוד להציג קודם כל את המדרג, משימות העל, מטרות העל שעיריית הרצליה הגדירה. מדברים על הצלת חיים. אבל הצלת חיים זו מילה מאוד, מאוד רחבה. אבל למדנו, ככל שנגבש תמונת מצב מהירה יותר, ככל שנדאג לארגון תא שטח טוב יותר, נהפוך מהתנהלות באירוע, לניהול באירוע, כי אנחנו יודעים ורואים שבכל האירועים שקרו בעצם, כמויות גדולות של תושבים ואנשים הגיעו למקום, והפריעו לכוחות הביטחון. הפריעו לפינוי, או למציאת לכודים. זו הפרעה תוך כדי סגירות צירי פינוי, וזה חלק מזה. הטיפול באוכלוסייה מוחלשת, רונן דיבר.

רציפות תפקודית, זה מה שאנחנו רואים היום. מפעילויות שאנחנו עושים, ועד הפרח בפינוי האשפה, ושיקום חלילה,

יריב פישר:

שי רענן:

יריב פישר:

עוז נהרי:

שיקום זה החלק האחרון, אבל בסוף פקע"ר וכיבוי הוציאו את האנשים. מד"א פינו את האנשים, ואנחנו נשארים לבד עם אירוע מאוד, מאוד ארוך שנקרא שיקום. זה אירוע של כמה חודשים, וזה על עיריית הרצליה מקצה לקצה. סדר הפעולות או אינדיקציות שאנחנו יכולים לראות, לקבל, להעריך, זה המעגל שלנו. מתחילים עם מערכות טכנולוגיות. מערכת השועל. אנחנו נפרט בקצרה אחרי זה על הכל. על השיבולת. דשבורד אוכלוסייה, דשבורד משפחות זה הפיתוח של אפרת, ורואים את זה ברשויות אחרות, שהשתמשו בהם... זה משהו חדש, וגם אנחנו נציג את זה. כמובן שהקצה, הקצה שהכל מגיע בצורה מסודרת לחפ"ק השטח, כי בסוף יש העברת מקל למי שאחראי על השטח ועל הרדיוס הגדול, שזה פקע"ר. השקף הזה, זה אנחנו. כשמגדירים שעת חירום, שעת מל"ח, אגפי העירייה עוברים להיות, להפוך לעבוד במכלולים, ויש צורת עבודה שהיא קצת שונה. מספר תאים מתחברים, הופכים למכלול. יש לא מעט פעילות ופעולות שכל מכלול בהן.

דרך אגב, כל אחד, יש לו משרד ממשלתי שהוא גורם מנחה. זה בערך אנחנו. אבל האמת שהשקף הזה, באמת שנזכור להגיד תודה רבה לכל עובדי העירייה. כל מי שלקח חלק ולוקח חלק. אנחנו עובדים פה הרבה מאוד שעות. לא ישנים פה בלילות, בשביל לשמור ולדאוג על תושבי העיר, והערכה רבה לי לכל העובדים. לסיגלית ולבן, שמסי' 2, 3, ולכל מנהלי המכלולים וכל מנהלי המחלקות והתאים, וכל מי שבאמת, ויש רבים וטובים. את השקף הזה, זה השקף שאנחנו מקבלים אינדיקציות. זה שקף שבעיקרון, מכיוון שאנחנו בקבוצה יחסית קטנה, אז אין בעיה להראות, אבל

יש פה עניין של קצת ביטחון שדה, ואז אמרנו, אז לא לצלם. מה שאנחנו מצלמים, זו מערכת השועל. מה שהספקתם לראות מצד ימין, זו מערכת השועל.

רואים שם מספר גדול של אליפסות. אליפסות שחוצות אחת את השנייה. זה לא מחייב מטח גדול מאוד של טילים, אבל א', אנחנו מקבלים את האליפסות הרבה לפני שהתושב מקבל את ההתרעות. זה כן נותן לנו אינדיקציות איפה זה אמור להיות, במידה ו-. אנחנו יכולים לנסות להבין שלכל אליפסה יש ת.ז. משלה. אני יודע אם זו רקטה או טיל קרקע קרקע, או רקטה קרקע קרקע, ואני יודע מאיפה היא משוגרת לנו. ככל שהאליפסה תהיה אולי יותר מצומצמת, אז יהיו לנו אינדיקציות טובות יותר. מצד שמאל, היו לנו 1,300 מצלמות שאנחנו משתמשים. אנחנו רוצים לראות התנהגות תושבים, אז אנחנו שמים את זה גם על בתי ספר, לראות היענות של תושבים למקלטים ובתי ספר, ואת המרחב הציבורי, כי בעצם בסוף אנחנו גם רוצים לראות התנהגות כעוברי אורח, מה עושים, ואנחנו לומדים. יש מקומות שאנחנו מחזקים יותר, מקומות שאנחנו אומרים שהאוכלוסייה פה היא מתנהגת בצורה טובה, ועל בסיס זה גם נותנים הסברה בהמשך.

המערכת הזאת היא מערכת שיבולת, היא מערכת שמורכבת מהרבה מאוד נתונים. אם זה מארנונה ומשרד הפנים. גם המערכת הזאת היא מערכת שלא רואים פה פירוט, אבל זו מערכת שהיא לא חשופה לאף אחד. זה רק בזמן מלחמה, וזה רק להרשאות מסוימות. אני אציג בשקף אחרי זה, או 3 שקפים אחרי זה מה המערכת הזאת מסוגלת לעשות, על מנת שנוכל לעבוד למודיעין אוכלוסייה. אני אעביר כרגע

לאפרת קצת את הדיבור על המס"ר, ועל הדשבורד מס"ר, ואחרי זה נחזור לזה.

ד"ר דרור בן עמי: כל המחלקות בעירייה תחת ביטחון, תחתיך בעצם? הנדסה, חינוך. סתם מעניין להבין איך -

עוז נהרי: יש יו"ר מל"ח, שזה ראש העירייה, בהגדרה בחוק. יש את אלכס, מנכ"ל העירייה, שהוא ראש מטה מל"ח, ויש את מנהלי לחימה, שזה אני וסיגלית שדה, ובן רביד, שבעצם עבודת המטה שלנו זה מול כל המכלולים. אנחנו דואגים להערכות מצב, ולראות שבאמת כל הפעולות, או כל הנהלים תקפים. אפשר להגיד, כן. אפשר להגיד שאנחנו הגורמים המנחים, ומקבלים את ההחלטות במידה, לא כל החלטה צריכה להגיע למנכ"ל ולראש העירייה. זאת אומרת, אנחנו יודעים לסנן את קבלת ההחלטות, ולהשאיר באמת את הדברים הכבדים לקבלת החלטות של מנכ"ל העירייה. אבל כן, בסוף זו שרשרת פיקוד.

ד"ר דרור בן עמי: וזה נוהל מלחמה בכל עיר? כלומר, איך זה, או שזה ייחודי להרצליה.

עוז נהרי: בכל רשות יש הגדרה של משרד הפנים. יש פה מכלולים שהם מחויבים במשרד הפנים. יש גורם מנחה ממשרדי הממשלה.

אפרת צרפתי: אני אתחיל במערכת הזאת, שזו מערכת ה-GIS העירונית שלנו, שרק לבודדים, כמו שעוז אמר, יש הרשאת גישה. רואים את כל התושבים של העיר על מפה. הנתונים מתקבלים מרשות האוכלוסין, מהגבייה אצלנו, מרווחה, ויש לנו הרבה מאוד מידע על תושב ותושב. רואים רק נקודות, זה בסדר, לא רואים כלום. אז אנחנו דוקרים נקודה, מסמנים איזשהו רדיוס פגיעה, וזה כביכול

האוכלוסייה שבפוטנציאל יכולה להיות מושפעת מהאירוע של נפילת הטיל. אנחנו טוענים את כל הרדיוס הזה לאיזושהי מערכת, שאנחנו הבנו עוד במערכה הקודמת שחסרה מערכת כזאת. זו מערכת שאוספת את הדאטה מכל מיני בשטח. בין אם זה במס"ר, שיש שאלון יותר מורחב, וכבר יושבים מול בנאדם, ושואלים אותו באיזו קופ"ח הוא, ובין אם זה בשטח, שרק פוגשים אותו, רואים אותו בעין, מסמנים, ראיתי אותו, הוא מבחינתנו אותו. כמובן גם יש את הסוגיה של הנעדרים, שאפשר לדווח שמישהו לא נמצא, לא משיגים אותו, אז גם מדווחים עליו כנעדר. כאשר בהתחלה, כל הרדיוס נטען למצב של לא מאותר, או לא נמצא. המספר הצהוב הוא המספר הראשון, ולאט, לאט המספרים מתחילים לזוז לכיוון ה-נמצאו, בשאיפה פחות לכודים ופחות נעדרים. זה הדשבורד. זה כמובן, אפשר לראות את זה מכל מקום. יש תמונה אחת, וכולם רואים את אותה התמונה. גם אם זה בשטח, וגם אם זה בשולחן המרכזי. במס"ר עצמו, כבר אוספים, כמו שאמרתי, שאלון יותר מפרט. מה אתם צריכים. אתם צריכים ביגוד, תרופות, לינה. אז יש גם דשבורד שמשקף את הצרכים התפעוליים למכלול תפעול, כדי שיוכל לשנע דברים לאן שצריך. עוד מערכת שפיתחנו על בסיס של ה-GIS, אבל היא אפליקציה שאפשר ממש לערוך אותה מחוץ לארגון. זאת אומרת, שסתם לדוגמה, מכלול הנדסה מגיע לשטח כשיש את הפגיעה, ומתחיל לעשות מיון ראשוני של המבנים. המיון הראשוני אומר שיש מבנים שאינם ראויים למגורים, ויש מבנים שיהיה אח"כ בחלוף השעות לחזור אליהם. אז הם מסמנים ממש, דוקרים מבנה, מבנה, ואומרים, אוקי,

הבניין הזה הוא אדום, הוא אינו ראוי למגורים. הוא כתום, הוא פגיעה חלקית, הוא לא ראוי למגורים. הוא ירוק, זה אומר, אפשר לחזור אליו. התמונה הזאת גם משתקפת בכל מקום בשולחן המרכזי, במס"ר, בכל מקום שצריך לקחת את מה שנקרא, את הצעד הבא, ולטפל באוכלוסייה. מי שאין לו לאן לחזור, צריך לקבל ואוצ'ר למלון, או שהוא בוחר להתפנות למשפחה. צריך לדעת איך להמשיך לטפל באוכלוסייה הזאת. הקווים האלה שאתם רואים, זה צרכים מבצעים של מכלול גם של החפ"ק, וגם של מכלול מבצעים, לסמן על המפה איפה יש צירים חסומים, איך נגשים דרכי גישה לרדיוס הפגיעה המצומצם הזה, מאיפה יוצאים. כל זה, זה משהו שהחפ"ק והמבצעים יכולים לשרטט ע"ג המפה, וכולם רואים תמונה אחת, שזו התמונה המבצעית.

עוז נהרי:

זו המפה המבצעית שאנחנו עובדים עליה עם כולם. בסוף, כשאנחנו רוצים להעביר מקל לגדוד החילוץ, שהוא אחראי על כל השטח, מסמכותו בחוק, אנחנו רואים פה 2 רדיוסים. רדיוס אחד קטן, שאנחנו מכירים מאירועים, בערך טיל של 450 ק"ג, 500 ק"ג, יוצר אתר הרס שבסביבות 100 מ', עד 150 מ' רדיוס, והוא יוצר זירת הרס, שזה המעגל השני, בערך עד 450 מ'. בסוף יש גם הדף קטן, שיכול להגיע לרדיוס של 600 מ'. זה המעגל השני. בשביל לשלוט באירוע הזה, 600 מ', תראו כמה תושבים, כמה בניינים עוברים פה. בשביל לשלוט באירוע הזה, חילקנו את המפה ל-50-50. כל גריד פה, זה 250 מ'. אז אנחנו מתחילים לחלק משימות ליחידות הסער, לסריקות, או ליחידת החילוץ. היא נמצאת בתוך האתר. על איזה מבנה היא עובדת. בסוף, גם משטרה, גם כב"א, גם מד"א, גם אנחנו, גם יחידת החילוץ, וגם סער,

וגם פקע"ר, עובדים בשפה משותפת ואחידה. יש פה עוד הרבה מאוד שכבות מידע, של סקרי מיגון. לאן אני אגש ראשון. מה יותר חשוב לי לקבל. יש פה עוד סקרי מידע של בניינים גבוהים. בניינים ישנים. זאת אומרת, זה להעמיס כל פעם על המערכת עוד, ועוד, ועוד שכבות מידע שאנחנו דורשים. בסוף, המפה הזאת מייצרת לנו צירי גישה ושפה אחידה לכולם, צירי פיננסי, לאן אנחנו רוצים, מאיפה להגיע, איפה נמקם את החפ"ק, איפה נמקם את הטרקטורים של מכלול תפעול, וכו', וכו', וכו'. זה מה שאנחנו רואים בחפ"ק כחלק מהחפ"ק. מפה, הם יושבים, זה 2 מערכות, כמו שאמרנו, מה שחשוב בעצם, אני אתן עוד נקודה אחת ואסיים. הדשבורד, במידה וחלילה יש לנו הרס לבניין או שניים, זה הדבר החשוב ביותר שאנחנו צריכים לטפל בו. מפה מתחילים הצלת חיים, ומפה אנחנו יוצאים החוצה לכיוון ה-600 מ'. אני אדע כמה אנשים יש לי שם, בהתאם למערכת השיבולת, שדיברנו מקודם. אני אעביר את זה לפיקוד של יחידת החילוץ, היחצ"ה, לטפל באירוע הזה. ככל שנקבל יותר אנשים, ונדע יותר אנשים, נראה את המספרים מתחילים לרדת, עד שנגיע ל-0, כולל אנשים שפונו לבי"ח. כשנאתר אותם, אנחנו כבר נדע ואנחנו נוריד את המספר הזה ל-0. אנחנו צריכים לראות 0 שטוח. כמובן שלפעמים יכולות להיות בעיות, שאם הגיעו חברים לאיזה מקום, ופה מתחילה העבודה האמיתית של מודיעים אוכלוסייה. מי נמצא לידך, מי בקומה למעלה, וזה הרבה מאוד שעות עבודה. זה שעות עבודה שעדנו על זה על מנת לדייק את כל המערכת האלה. אז אני רק אגיד שיהיו לנו בשורות טובות, אמן.

- ד"ר דרור בן עמי:** זה פיתוח שלנו, של הרצליה? כלומר, אפרת.
- אפרת צרפתי:** הקמנו את המערכת עם הטפסים שלנו, שאני אפיינתי, יחד עם מכלול אוכלוסייה, ועם פקע"ר. ממש ישבנו, עשינו חשיבה, וזה התחיל פה...עכשיו היה לה שימוש בערד ודימונה, השתמשו בה.
- איל פביאן:** היא מדברת בשקט, שלא ישמעו אותה...
- אפרת צרפתי:** אבל כן, זה התחיל פה.
- ד"ר דרור בן עמי:** אחרי המערכה האחרונה?
- אפרת צרפתי:** הבנו כבר שאין לנו כלי במערכה הקודמת. הבנו כבר אז, והתחלנו, פשוט המדינה לא נותנת לנו כלום. אז אמרנו, נפתח משהו לבד. התחלנו לפתח, וזו התוצאה.
- יונתן יעקובוביץ:** מבחינת הגישות, זה ימשיך להיות גם...אחרי מצב החירום?
- יריב פישר:** כן. רעידות אדמה, כל מיני דברים כאלה. נוכל להשתמש בזה.
- אפרת צרפתי:** המערכת היא לכל אסון, אבל המידע האמיתי של תושבים נטען אך ורק, אפילו לא בתרגילים. אך רק במקרה שאין ברירה, וצריך. כי-
- יונתן יעקובוביץ:** זה הפך להיות פורטל שעכשיו כמה רשויות מתחברות אליו?
- אפרת צרפתי:** לא. כל רשות, יש לה את הדומיין שלה, כן.
- ד"ר דרור בן עמי:** כל הכבוד.
- אפרת צרפתי:** תודה.
- יריב פישר:** בואו נמשיך סיכום. אלכס, בבקשה.
- אלכסנדר גוסובסקי:** עוז, תודה. אפרת. אני אגיד רגע, שהאירוע של 28.2 התחיל ביוני, כי שם למדנו 2 דברים בסיסיים. האחד, שצריך לשלוט במידע, וכשירדדים 1,000 איש מהבתים, אנחנו עדיין עם התמונות של אירועי יוני, אז צריך לדעת לפנות אותם, להציל אותם, לקלוט אותם, לאפשר להם

להגיע לבתי מלון. לפעמים הם יורדים, הייתי ברחובות בתחקיר, אז הם ירדו מהבתים עם תחתונים, עם זוג נעליים שלא תואם בכלל. מה שהם מצאו, הם לקחו על עצמם, וזהו, ועם זה הם הגיעו. תחשבו על 1,000 איש שיורדים ברגעים הכי קשים שלהם בחיים, ואנחנו צריכים לדעת להציל חיים בשלב א', לקחת את אותם 1,000 איש לנקודת מעבר, שעכשיו אנחנו קוראים לה מס"ר, אבל ביוני קראו לה מרכז משפחות שידע לטפל ב-30 משפחות. לא פקע"ר, ולא במדינת ישראל הבינו את גודל האירוע. צמחנו לתכנית שנקראת מס"ר, והבנו שאנחנו צריכים לשלוט במידע, לדעת מהר לשנע את התושבים מאזור ההרס לנקודת ביניים, ומשם לבתי מלון. באמת, באמת אחרי 24 שעי סדר גודל, אנחנו כרשות נשארים לבד, וצריכים לדעת לבנות תכנית שתטפל ב-20, 30, 60 בתים שנהרסו. רק לסבר את האוזן. רק לגדר אזור כזה, זה אלפי מחסומים, עשרות קילומטרים של גידור, בשביל להגיד, אתה נכנס, אתה לא נכנס, הכניסה היא בבקרה, כאן זה מסוכן, זה חיי אדם, מכאן מותר ללכת, מכאן אסור. מאוד, מאוד מאתגר. אז כשאנחנו מסתכלים, או כשאני מסתכל על הסבב הנוכחי, אז קודם כל, אני חושב שראינו פה דוגמה של לשוב במידע מהרגע הראשון עד אחרון האנשים שמגיע לבית המלון, ולא שואלים אותו 6 פעמים באיזו קופ"ח אתה. לתת לו שירות של תרופות, או כל דבר אחר, או לקרוא לרופא. הצלת חיים. אני חושב שמה שראיתם כאן, זה חיבור בין כל גורמי ההצלה. אי אפשר לעשות את זה לבד, ובטח בשעות הראשונות. החיבור הזה של גורמי ההצלה והתרגולים שאנחנו עושים, זה כדי לעשות מהודקים עד הסוף, שנדע

להגיע לאחרון האנשים שנמצא מתחת להריסות בזמן הכי מהיר שאנחנו יודעים. יש לנו מתשאלים בבי"ח, שישאלו את השאלה הנכונה, בשביל לדעת להגיד שהבנאדם הזה גר בקומה 3, בבניין שנפגע, ועוד לא מצאנו אותו. אלה המשימות המידיות הראשונות, ובהחלט יחד עם גורמי ההצלה, אנחנו מרגישים מאוד בטוחים. אנחנו מתמודדים, וחשוב לי להגיד את זה, עם שחיקה לא קטנה. אני רגע אדבר על האנשים. האנשים שלנו בהתנדבות מלאה, דרך אגב. אנחנו מפעל חיוני, אבל אם עכשיו סיגלית, שהיא ממל"חית, תקום מחר בבוקר על צד שמאל ותגיד, אני לא באה, אז אין חוק שיגרום לה להגיע. אני רגע מנסה לעשות את זה הכי ציורי בעולם, אבל זאת המציאות, ויש לנו מאות עובדים שמגיעים, מסורים, אחראיים, נכנסים מתחת לאלונקה, ובלעדיהם לא יכולנו לעשות את כל מה שאתם רואים כאן, ואנחנו מתמודדים יום, יום עם שחיקה מצד אחד, כי זה כבר חודש באירוע. מצד שני, כמו שאמרתי היום בהערכת מצב, אנחנו צריכים להיות ערוכים לטיל ב-2 בלילה ביום שישי, שהוא לא שומר שבת. זה האירוע שאנחנו צריכים להתכונן אליו. לראות איך אנחנו דרוכים, יודעים להגיע בזמן, ויש לנו ממש את הדקות הראשונות כדקות זהב, להפעיל את כל המנגנון הזה ששמעתם עליו, בשביל להציל חיים. אז אני באמת חושב שאנשים נמדדים במצבי חירום. אני חושב שהעובדים שלנו הם מעבר לשגרה שמתנהלת תוך כדי, מגיע להם שאפו ענק על ההירתמות, מקצועיות, יכולת ביצוע. ראיתם פה רק את באמת, באמת את קצה המזלג. אף אחד לא הודיע לרשויות, ובצדק, במדינת ישראל, באותו יום שבת, שהולכת לפרוץ מלחמה.

ביטחון טייסנו היה יותר חשוב מהכל. נדרשנו ממש תוך שעות בודדות להעביר ביום שבת את העיר הרצליה משגרה לחירום. זה המצב שהיינו בו. ישבנו בהערכת מצב אחרי זמן לא רב, והדיווחים התחילו לזרום, והכל היה תולדה של סדר פעולות ברור, הכנה ברורה, בזכות האנשים שיושבים כאן, ועל זה תודה, ואני מקווה שזה לא יקרה. תודה רבה. חברים, תודה רבה. בואו נמשיך, רינה.

יריב פישר:

5. אישור תב"רים

גב' רינה זאבי: אישור תב"רים. מתבקשים לאשר עדכון תקציב פיתוח 2026. 5 תב"רים מעבר לתכנית הפיתוח השנתית, בסך 174,082 ₪, ממקורות המימון שנמצאים לפניכם. מי בעד? יונתן. פה אחד.

6. הצעות לשינויים (העברות מסעיף לסעיף) ותוספות (מילואים) שינויים - א'

גב' רינה זאבי: הצעות לשינויים, העברות מסעיף לסעיף. שינויים א'. מי בעד?

7. דוח רבעוני לשנת 2025 לתקופה: רבעון 4, שנת 2025

גב' רינה זאבי: הדו"ח הרבעוני הוצג לכם. זה לידיעה, לעיון. יש שאלות? תודה.

8. חוק עזר להרצליה (הריסת מבנים מסוכנים) התשפ"ו-2026

גב' רינה זאבי: חוק עזר להרצליה, הריסת מבנים מסוכנים התשפ"ו 2026.

מי נותן סקירה?

יריב פישר: ענת, כמה מילים.

עו"ד ענת ב. קרן: בעיקרון, חוק העזר הזה, יש לנו גם היום חוק עזר למבנים

מסוכנים. חוק העזר הזה נעשה כדוגמת חוקי עזר של רשויות מקומיות אחרות, כדי לנסות להעביר אותו במשרד הפנים כמה שיותר מהר. הוא מרחיב את הסמכויות של העירייה לפעול במקרה שנמצא שהבניין מהווה סכנה מיידית למחזיקים בו, כולל הוראות שהיו גם בחוק העזר הקודם שלו. בעיקרון, חשבנו שזה עדכון שנכון וראוי לעשות היום, ולנסות להעביר את זה בדרך הכי מהירה.

יונתן יעקובוביץ: בדיוק. אני גם לא הצלחתי להבין מה העדכון.

עו"ד ענת ב. קרן: החלפנו את נוסח חוק העזר. כמו שאמרתי, השינוי-

יונתן יעקובוביץ: מה התוספת, או השינוי.

עו"ד ענת ב. קרן: השינוי העיקרי, הוא באמת שהוא מרחיב את הסמכויות

שלנו, כשבניין מהווה סכנה מיידית. אנחנו גם נוכל לתת צו לסגירת הבניין, לפינוי שלו, לאיטום שלו. אלה סמכויות שלא היו לנו. הוא גם משנה את אופן קבלת האישורים. היה צורך לפנות לממונה על המחוז. היום יש הליך של הסגה בתוך החוק, ויידוע הממונה על המחוז -

יריב פישר: אני ארחיב. חלק ממה שלמדנו בעיקר בת"א, באירוע בשאול

המלך, אם אני לא טועה, שממש תוך יומיים עיריית ת"א הבינה שהמבנה הזה לא קיים כבר, פשוט הורידו אותו. אלה סמכויות שאנחנו רוצים שיהיו כאן. לא היה מה לפנות כל כך שם. אבל מבחינת העירייה, הורידו אותו לגמרי, בלי-

יונתן יעקובוביץ: ברגע שאתה מקבל חוות דעת מומחה, זו לא החלטה של

העירייה.

- יריב פישר:** בדיוק.
- יונתן יעקובוביץ:** אתה מקבל חוות דעת מומחה שבאה ואומרת לך שהבניין מיועד להריסה, אי אפשר לתקן אותו, ובאותו רגע -
- ...
- משה ועקנין:**
- יריב פישר:** 42 א' קוראים לזה, אם אני לא טועה, כן.
- יונתן יעקובוביץ:** וזה גם הדברים שנכנסו בתוך -
- עו"ד ענת ב. קרן:** כן. איל, אתה רוצה להוסיף עוד משהו? תודה לאיל שהכין כל כך מהר את החוק.
- ...
- איל פביאן:**
- עו"ד ענת ב. קרן:** ואנחנו מקווים, כמו שאמרתי -
- יריב פישר:** שלא נשתמש בחוק הזה.
- עו"ד ענת ב. קרן:** נקווה להעביר את זה מהר במשרד הפנים. פה אנחנו מאשרים את זה מהר. אני מקווה שמשרד הפנים יירתם להוראת תקופה.
- יונתן יעקובוביץ:** שאלה. לא בשביל -
- פזית בכר:** זה מדובר רק על חירום?
- עו"ד ענת ב. קרן:** לא, לא, לא. המבנים -
- יריב פישר:** מבנה מסוכן.
- עו"ד ענת ב. קרן:** זה חוק מבנים מסוכנים שקיים גם בשגרה, אם יש מבנה מסוכן כלשהו.
- יונתן יעקובוביץ:** כן, ופה בדיוק השאלה שלי עולה. האם אנחנו יכולים לייחס את הדבר הזה למשל, גם לעניין של המצוק שמתמוטט, וכל פעם מפתיע אותנו עם איזו חתיכה שעפה, וכמעט הורגת אנשים, ובמזל עוד אף אחד לא נהרג.
- יריב פישר:** מה חשבת, כמבנה מסוכן, ואז רט"ג -
- יונתן יעקובוביץ:** אותו דבר. אתה בא עם מבנה מסוכן, אתה מחליט עכשיו שאיזו חתיכה -

... **משה ועקניו:**

יונתן יעקובוביץ: אתה בא עכשיו עם איזושהי חתיכה. דבר ראשון, יש

למהנדסת סמכות. אבל יכול להיות שצריך לעשות את

הסמכות הזאת בצורה יותר פרוצדורלית, כמו שנעשה פה,

עם כל המומחים שצריכים לתת לך את האישור, אבל-

דנה אורן ינאי: למהנדסת יש סמכות, ברגע שהיא רואה שיש סכנה למצוק,

לתת הנחיה...

יונתן יעקובוביץ: אז למה זה לא נעשה?

עו"ד ענת ב. קרן: זה לא כל כך -

יונתן יעקובוביץ: זה לא חד משמעי.

עו"ד ענת ב. קרן: זה לא כל כך פשוט -

יריב פישר: זה לא שטח שלנו -

עו"ד ענת ב. קרן: זה לא כל כך פשוט -

יונתן יעקובוביץ: למה אי אפשר לקחת, או לעשות חוק עזר דומה לדבר הזה?

אני מדבר כמובן על מקרה קיצון, שאתה מביא מומחה,

שבא ואומר לך שזה הולך להתמוטט, וצריך להוריד את זה,

אחרת זה מהווה סכנה, בלה, בלה, בלה.

עו"ד ענת ב. קרן: כי בחוק העזר אתה יכול לעשות -

יריב פישר: לא. אבל מה שיונתן מדבר, הוא לא אזור שלנו.

עו"ד ענת ב. קרן: אתה יכול לעשות חוק עזר למה שאתה מוסמך מלכתחילה

בחקיקה ראשית. לכל חוק עזר צריך להיות עיגון בחקיקה

הראשית, משם הוא צריך להיגזר.

יונתן יעקובוביץ: זה ברור, אוקי. לא ענית לי על השאלה.

עו"ד ענת ב. קרן: מה, אם חוק העזר הזה יוכל -

יונתן יעקובוביץ: לא. למה אנחנו לא עושים דבר דומה מבחינת ההגנה על

המצוק? הרי -

... **משה ועקניו:**

- שירלי גדנר:** אין חקיקה ראשית בנושא, זו התשובה?
יונתן יעקובוביץ: לא, זו לא יכולה להיות התשובה. כי כמו שדנה אמרה, יש סמכות למהנדסת העיר היום לבוא ולעשות את הדבר הזה. זה כרוך היום בכל מיני פרוצדורות שהן לא ברורות, ובגלל שנעשו דברים בבית ינאי, ושם באו ואמרו, נו, נו, אז פה לא רוצים לעשות את זה.
- עו"ד ענת ב. קרן:** גם אצלנו אמרו נו, נו, נו.
יונתן יעקובוביץ: אז בסדר, אז יפה. אז אני אומר, למה לבוא ולהסדיר את זה במסגרת חוק עזק עירוני. הרי גם אם היית הולכת ובאה והורסת מבנה בלי חוק העזר הזה שנעשה כרגע, כנראה שגם היו באים ואומרים לך, אפילו אם עשית דבר נכון, באת להציל וזה, היו אומרים לך נו, נו, נו. למה? כי אין לך חוק עזר מתאים.
- יריב פישר:** אתה מדבר על אלה שאנחנו רוצים להפיל אותם?
יונתן יעקובוביץ: אני מדבר על חלקים שבסופו של דבר יבוא מהנדס ויגיד שמה שנקרא, עדיף להוריד אותם לפני שהם ייפלו.
- יריב פישר:** אז המהנדס שלנו אומר, ולפי החוק אנחנו רוצים להפיל אותם. השטח הספציפי, הוא שייך לרט"ג, והם עדיין לא מאשרים אותו. אנחנו מחכים לזה ודוחפים לזה כל הזמן.
- יונתן יעקובוביץ:** מהנדסת העיר צריכה אישור של רט"ג בשביל להוריד -
יריב פישר: הם נמצאים על רט"ג.
- יונתן יעקובוביץ:** אפשר לשאול את השאלה שנייה עד הסוף?
יריב פישר: ענית.
- יונתן יעקובוביץ:** אני רוצה לשאול שאלה. רט"ג צריכה לאשר צו בטיחות שהוציאה מהנדסת העיר?
יריב פישר: זה בשטח. אלה שאנחנו רוצים להפיל אותם, הם בשטח, כן. אלה שרואים שעוד שנייה נופלים האלה, זה בשטח.

שלהם.

יונתן יעקובוביץ: הבנתי.

יריב פישר: ונכון לעכשיו, הם לא עדיין לא מאשרים -

יונתן יעקובוביץ: ולך אין שום אחריות מבחינה הוועדה המקומית בהרצליה,

היא לא חולשת על שטחי הרט"ג בהרצליה?

עו"ד ענת ב. קרן: רט"ג חולשת על הגן הלאומי. לרט"ג יש סמכויות -

יונתן יעקובוביץ: זה מחוץ לוועדה המקומית של הרצליה? אנחנו לא

אחראיים?

עו"ד ענת ב. קרן: בגן הלאומי, לרט"ג יש סמכויות -

יונתן יעקובוביץ: ברור לי שיש לו סמכויות, אבל זה עדיין הוועדה המקומית

שלנו, כמו שהיא חולשת על שטחים שהם לאו דווקא

בסמכות מוניציפלית שלך, כמו כפר שמריהו למשל, הוועדה

המקומית שלך חולשת גם על שטחים ששייכים לרמ"י, והיא

חולשת גם על שטחים -

שירלי גדנר: השאלה אם יש סמכות חוקית -

עו"ד ענת ב. קרן: סמכויות פיקוח ואכיפה יש לרט"ג בתוך השטחים שלה -

יונתן יעקובוביץ: אז אני שואל, האם אנחנו צריכים בשביל צו בטיחות,

בשביל לעשות, אנחנו צריכים סמכות של רט"ג בשביל דבר

כזה?

יריב פישר: חיובי, זה שטח שלהם. הקו הכחול הוא שלהם.

יונתן יעקובוביץ: אתה צריך עכשיו, אם יש שטח פרטי בגלי תכלת שאתה

צריך להוריד את הדבר הזה, אתה צריך אישור של בעל

השטח?

יריב פישר: המקומות שאתה מדבר עליהם, שהולכים ליפול עוד שנייה,

הם בשטח של רט"ג. הגשנו -

יונתן יעקובוביץ: שמעת את השאלה שלי? זה לא הגיוני, מה שאתה אומר

אבל.

- יריב פישר:** זאת התשובה, אני מצטער.
- יונתן יעקובוביץ:** השטח הפרטי עכשיו, שיושב ברח' גלי תכלת, שצריך עכשיו להוריד אותו. נפל שם שטח, שהגיע עד לשטח פרטי של בית, נכון -
- יריב פישר:** אני מדבר על המקומות שעוד שנייה נופלים.
- יונתן יעקובוביץ:** שנייה רגע, שנייה רגע, אני נותן לך דוגמה. הייתה את הנפילה, לא האחרונה, לפני, לפני אחרונה, הגדולה, שממש נגסה בתוך הגינה של אחד מהבתים של גלי תכלת. כנראה שזה נמצא בתוך השטח הפרטי של גלי תכלת. האם אתה רוצה להגיד לי, שאתה בשביל להוריד את החתיכה הזאת, צריך לבקש את האישור של בעל השטח הפרטי?
- יריב פישר:** לא, לא אמרתי.
- יונתן יעקובוביץ:** ברור שלא.
- יריב פישר:** אמרתי שאלה שהולכים ליפול, נמצאים בשטח של רט"ג. הגשנו -
- יונתן יעקובוביץ:** למה אתה צריך את האישור של רט"ג אבל?
- יריב פישר:** אבל אני מסביר לך, כי זה בשטח של רט"ג. זה לא אלה של גלי תכלת. הנקודות האלה, שאתה מדבר עליהן, שעוד שנייה נופלות על הראש, הן בשטח של רט"ג.
- יונתן יעקובוביץ:** תודה.
- גב' רינה זאבי:** מי בעד החוק?

9. דחיית תשלום ארנונה לעסקים לחודשים מאי – יוני 2026

- גב' רינה זאבי:** נמשיך עם דחיית תשלום ארנונה לעסקים לחודשים מאי, יוני 2026. בעקבות הלחימה המתמשכת, הנהלת העירייה ממליצה למועצת העיר לדחות את יום התשלום הדו חודשי

ואת חיובי הארנונה לחודשים מאי, יוני 2026. הקבוע בסעיף 11 לפרק המבוא בצו הארנונה של עיריית הרצליה לשנת 2026. מיום ה-1.5.2026 ליום 30.6.2026, וזאת למעט לנכסים המסווגים כארנונה למגורים בסיווגים 1.3, 1.4 לצו הארנונה.

יריב פישר: רק להדגיש, שזו רק נקודה אחת מתוך סל הטבות שאנחנו נותנים עסקים, ודואגים להם, ודוחפים אותם. גם השלטון המקומי בודק עוד דברים כחקיקה בכנסת-

יונתן יעקובוביץ: על איזה סכום כסף מדובר?

יריב פישר: כל דחיית הארנונה של העסקים. כל מה שיש להם. זו דחייה.

יונתן יעקובוביץ: אני מבין, אבל יש פה סכום כסף מסוים שאתה דוחה אותו. מה סכום הכסף?

יריב פישר: משלם, כל אחד לפי הגודל שלו.

יונתן יעקובוביץ: מה הסכום שאתה עכשיו דוחה את התשלום מבחינת העירייה? העירייה אמורה עכשיו לראות הכנסה, היא דוחה אותה. בערך, אתה לא צריך לתת לי מספר מדויק.

יריב פישר: בערך 300,000,000 ₪ לחלק 12.

יונתן יעקובוביץ: בסביבות ה-80,000,000 ₪? הבנתי. חשבתם אולי לתת, אנחנו מדברים רק על עסקים אבל. חשבתם אולי לתת ויתור על חלק מהסכום?

יריב פישר: כמו שאמרתי, זו לא הסמכות-

יונתן יעקובוביץ: לא דחייה, ויתור. ויתור, זאת אומרת, שאתה לא גובה את זה בשלב מאוחר יותר.

עו"ד ענת ב. קרן: אין לנו סמכות. אין לנו סמכות לוותר על ארנונה.

יונתן יעקובוביץ: אין לנו סמכות לעשות את זה?

עו"ד ענת ב. קרן: אין לנו סמכות לוותר על ארנונה.

- רו"ח רוני חדד:** ... לוותר או לתת איזושהי הנחיה שהיא לא בדין. מה שהיה בקורונה -
- יונתן יעקובוביץ:** כן, משם אני הולך.
- רו"ח רוני חדד:** אז הייתה חקיקה -
- יונתן יעקובוביץ:** היא הייתה מיוחדת, כי היא הייתה מיוחדת רק לקורונה?
- רו"ח רוני חדד:** נכון, נכון, נכון. אתה צודק. זה ספציפית.
- יונתן יעקובוביץ:** וכיום, אם בעל עסק לא פותח, נשים בצד בעלי עסקים שפותחים, יש להם מרחב מוגן, עד 50 איש, כל הדברים האלה. אבל בעל עסק שלא פותח, יש לנו תקנות אלה אפילו תקנות מדינה -
- רו"ח רוני חדד:** של מה?
- יונתן יעקובוביץ:** של בניין לא ראוי לשימוש או משהו כזה. אני נתתי את הדוגמה, כי אני לא זוכר את שאר הדוגמאות שיש שם, אבל יש סדרה של דוגמאות, שבהן אתה יכול לבוא ולתת פטור מארנונה לבניין מסוים עד שנה, אם אני לא טועה, נכון?
- שירלי גדניר:** זה מכח חוק.
- רו"ח רוני חדד:** לא. אתה -
- יונתן יעקובוביץ:** ברור. אני פשוט שואל אם אפשר לבוא ולהנחיל את התקנות המיוחדת האלה -
- יריב פישר:** יש שיפוץ, שזה חודש.
- רו"ח רוני חדד:** לא ניתן, מכיוון שיש כללים -
- יונתן יעקובוביץ:** בדיוק. יש כל מיני דברים -
- רו"ח רוני חדד:** לא. יש כללים ספציפיים מתי אתה רשאי לתת פטור מארנונה, שזה פטור, כמו שאמרת, נכס לא ראוי לשימוש, או פטור מנכס ריק, שהוא נכס שהוא ריק מחפץ ומאדם. אתה לא יכול להשאיר את העסק שלך, או את המשרד כמו שהוא, לצאת ולחזור אחרי חודש, חודשיים, או לא משנה

מה, ולא לשלם.

יהודה בן עזרא: יש כללים.

רו"ח רוני חדד: אלה הכללים, אלה החוקים. עכשיו, מה שקרה בקורונה, כפי שאתה בטח זוכר, אז המדינה חוקקה ונתנה, היא בעצם במסגרת התקנה, היא נתנה 100% הנחה, מכיוון שזה היה הרבה יותר קל טכנית באופן החקיקה, ואז השיפוי עבר לרשות.

יונתן יעקובוביץ: אני חושב שיש פה איזשהו שטח אפור, יריב -

רו"ח רוני חדד: מדווחים 100% פטור, והרשות המקומית קיבלה את תשלום הארנונה -

יונתן יעקובוביץ: התשובה היבשה היא כמובן שלא, למה זה לא נעשה וכדומה, אבל אני חושב שבתור מישהו שמוביל כמה מהלכים יפים, אתה יכול להוביל גם מהלך בתחום הזה -

רו"ח רוני חדד: זה בדיוק מה שראש העיר אמר מקודם.

יונתן יעקובוביץ: יש את המקומות האפורים, שאולי, אני לא בטוח, שאולי, אולי אפשר למצוא את הדרך כן לבוא ולהקל קצת יותר, גם מבחינת הוויתור, כמובן על עסקים שסגורים, ולא עובדים. אני לא מדבר על עסקים שעובדים. תבחנו את זה, תראו.

יריב פישר: יש עוד הפעם, שיח של השלטון המקומי עם שר האוצר, שמנסים לראות איך עושים בהטבות ובכל המענקים שיהיו, גם אירוע של ארנונה. אני מקווה שנצליח -

שירלי גדניר: הדחייה הזאת -

יריב פישר: באמת יש עסקים שקשה להם מאוד.

שירלי גדניר: הדחייה הזאת, זה לכל העסקים, בין פתחו, ובין אם לא, נכון? הדחייה.

רו"ח רוני חדד: בוודאי. זה גורף, כל סוג של עסק -

יונתן יעקובוביץ: כל דבר שעיריית הרצליה עושה, הוא גורף לכולם, גם אם

היא לא תמיד עושה את זה לכולם.
רו"ח רוני חדד: כולם, כולל כולם.
גב' רינה זאבי: אנחנו יכולים להצביע, מי בעד? פה אחד.

10. המלצות ועדת הנצחה

גב' רינה זאבי: יש לנו את המלצות ועדת ההנצחה לפניכם. אני לא אקריא את כולן. אם יש למישהו הערות. מי בעד?

11. הסכם בין עיריית הרצליה לתנועת הצופים העבריים בישראל להקמת הנהגה עירונית.

גב' רינה זאבי: הסכם בין עיריית הרצליה לתנועת הצופים העבריים בישראל, להקמת הנהגה עירונית. יש לכם את חוות הדעת המשפטית, ההסכם מולכם. יש למישהו שאלות?
יריב פישר: האמת שאני אשמח שיהודה יגיד כמה מילים.
גב' רינה זאבי: יהודה, בבקשה.
יריב פישר: אנחנו לא חוגגים היום את ההסכם הזה. אנחנו רק מאשרים אותו. אחרי המלחמה נחגוג אותו ובענק, אבל הרצליה היא ההנהגה החמישית של הצופים, וזה משמעותי מאוד. הוא חשוב לנו ערכית מאוד. דגש שמנו, אחרי באמת האירועים שהיו לנו פה בעיר, עם ההתאבדויות והחרמות, והבנו שזה חלק מסל הכלים שאנחנו רוצים להיות חלק מההנהגה של הצופים, כי זה מאפשר גם לנו להיות חלק מהערכים, מהפעילויות, ולהזיז לכיוונים הרבה יותר גדולים. כמובן שלהגדיל את הצופים בעיר הרצליה לא שולל את ההגדרה של שער התנועות. אני רואה את החיוך, ואנחנו דוחפים את

כולן. אם זה הנוער העובד, כנפיים, בני עקיבא, צופים, וצופי ים, כולם, כולם. אבל הצופים באמת התנועה הכי גדולה בארץ, שחשוב לנו שבהרצליה תהיה מובילה, בכל התלות, בכל מה שראינו בתחילת השנה. היו לנו בעיות עם רמה"ש, והסניף שהקמנו בגליל ים. אנחנו לא רוצים להיות שם. הרצליה צריכה להיות במקום אחר לגמרי. אני ארחיב על זה הרבה יותר אחרי המלחמה. באמת, זה אירוע שצריך לציין אותו ולחגוג אותו. אבל יהודה, כמה מילים מבחינתך. יהודה הוביל את המו"מ שהיה לא פשוט. הצופים... במו"מ, אבל קשוחים, וזה היה באמת ארוך מאוד. ניבה הייתה איתי בהובלה פה בשקט, בסוד העניינים כל הזמן. מאוד שמח על זה. יהודה, שלך.

יהודה בן עזרא:

אני רק רוצה להגיד, שהצופים, הם תנועת הנוער, למעשה, אני חושב, היחידה בארץ שמופעלת ע"י הנהגות הורים. ההורים מאוד, מאוד מעורבים בהפעלת הצופים, והנהגות הן ארציות. כשיש הנהגה ארצית שמחולקת למחוזות, זו אחריות על מספר גדול מאוד של ערים ועל אלפי תלמידים. במו"מ מתמשך עם הצופים, ועפ"י הנחיית ראש העיר, הובלנו מו"מ בשיתוף אנשי אגף תנו"ק, ואסטרטגיה, והגזברות, והייעוץ המשפטי. מו"מ לא קל, לא פשוט, אבל הגענו איתם להסכם, שהמשמעות של הרצליה על מספר השבטים שקיימים פה בהרצליה. תנועת הצופים היא תנועה מאוד, מאוד גדולה ומפותחת בהרצליה. להרצליה תהיה הנהגה מקומית. זאת אומרת, שהיו"רים של שבטי הצופים בהרצליה יהווה הנהגה שתפעיל את הצופים בהרצליה על כל המשתמע. עם הדרכות, השתלמויות, כנסים, אירועים, כח אדם, ואנשי מקצוע שילוו. אני רוצה להודות לכל מי שהיה

שותף למו"מ הזה, והכנת ההסכם. כמו שראש העיר, בהזדמנות חגיגית נרחיב.

ד"ר דרור בן עמי: מה המשמעות? אני לא מבין. לא יודע, לא גדלתי בארץ, לא מבין את המשמעות.

אלכסנדר גוסובסקי: דרור, אני אגיד לך בקצרה. היינו שייכים להנהגת הצוק, שהיא מחברת את רמה"ש, הוד השרון, הרצליה, חוף כפר שמריהו, 8,000 חניכים, סדר גודל, בסדר? אנחנו מקימים הנהגה רק לעיר הרצליה, רק לשבטי הרצליה, סביב ה-3,000 חניכים יפתחו בשנה הבאה. העיר תדגל ונצמח למספרים הרבה יותר גדולים, אבל זו הנהגה שמנהלת את כל השבטים של הרצליה, וזהו, וסדר העדיפויות הוא רק בישראל, הוא רק בתוך העיר, ולא מתפזרת ומחלקת את המשאבים שלה לערים אחרות לדוגמה.

דנה אורן ינאי: לא. זו גם היכולת של הרשות-

אלכסנדר גוסובסקי: להשפיע על התכנים.

דנה אורן ינאי: להיות מעורבת בתכנים, בערכים, במסרים, לדחוף את התנועה למקומות של הרבה יותר מעורבות בעיר. יש לך למעשה תנועה עירונית, שיודעת באמת להיות חלק מהעיר, ולא רצה.

יריב פישר: לא נעים להגיד, הצופים זו כת. אני נכנסתי לשם חזק כשהתחילו לשלוח אותי לבשל, וזה פשוט דבר מדהים, יוצא דופן, קהילתי. אנחנו רוצים את זה עוד יותר קהילתי. זה מה שדנה מנסה להגיד. אנחנו רוצים שהם יהיו בפנים, בתוך הערכים, בתוך בתי הספר, עם השינשינים, שהתחלנו כבר להביא, וסופר חשוב לעיר צומחת כמו הרצליה, ויש לנו המון חלומות משותפים. אבל טוב, אחרי המלחמה נחגוג ונדבר, ונראה לאן זה הולך.

גב' רינה זאבי: מי בעד?

12. דו"ח פעולות העירייה לשנת 2025

גב' רינה זאבי: דו"ח פעולות העירייה. כמו בכל שנה, יש לנו את של שנת 2025. תודה לכל האגפים, לכל השותפים.

13. החלטת ועדת תרומות

גב' רינה זאבי: החלטת ועדת התרומות. לידיעת המועצה. תרומה בסך 25,000 ₪ לעמותת "רוח טובה" לפעילות למען הקהילה, ביום המעשים הטובים.
יונתן יעקובוביץ: התקיימה, שלא תתקיים.

14. מינויים

גב' רינה זאבי: מינויים. המינויים לפניכם. מישהו צריך הסבר, משהו? מי בעד? מדובר בסעיף הראשון במינויים לחברה לאומנות ותרבות. בסעיף השני, בוועדת הערר לארנונה הכללית. הארכת כהונת עיריית פריבר נשר, ועו"ד יצחק לב. וכן, מינויו של רו"ח אלעד נבון. יש לכם את... מי בעד? פה אחד.

15. שונות

גב' רינה זאבי: בשונות, אני אציין שהמועצה תצא לפגרה בחודשים אוגוסט, ספטמבר, ולילה טוב לכולם.